

[Tinning]

Et stykke tid efter kommer der en anden minister herop og siger: det ville være så dejligt, hvis befolkningen kunne være med, men det kan den ikke. Store dele af befolkningen kan slet ikke være med til at diskutere det her. De ved for lidt, de kan overhovedet ikke overskue det.

Og så kunne det egentlig være sjovt at vide, hvorfor ministrene overhovedet går herop, for begge dele kan jo ikke være rigtigt. Enten har vi ikke tilstrækkeligt med folkelig oplysning og effektive kanaler til information om disse ting, eller også har vi det, og hvis vi har tilstrækkelige kanaler, kan det vel ikke være sådan, at man uden videre skal acceptere, at brede kredse af befolkningen ikke kan være med til at føre denne diskussion.

Jeg synes egentlig også, at trafikministeren skylder os en konklusion. Er det bare i orden, at størstedelen af befolkningen efter ministerens udsagn ikke kan overskue, hvad dette drejer sig om, og ikke kan deltage i debatten? Må vi bare sige: ja, sådan kan det gå, og så må vi støtte os på deres kritiske sans – eller hvad?

For det andet kunne jeg godt tænke mig at vide, om ministeren virkelig har tænkt sig at ophøje det til et generelt synspunkt, at hvis teknik er kendt og udviklet, skal den stilles til rådighed for befolkningen. Gælder det alle former for teknik? Det var da et uhyre interessant standpunkt, om man så må sige, idet en stor del af det, ministerens kolleger går rundt og laver, faktisk handler om at lægge forskellige retningslinjer for, hvilken teknik der skal ud hvilke steder.

Jeg synes, hr. Ole Bernt Henriksen skulle give os et konkret eksempel. Jeg er for så vidt enig med fru Ritt Bjerregaard i – og i dag har vi jo set en helt enestående samarbejdsånd mellem fru Ritt Bjerregaard og hr. Ole Bernt Henriksen – at selvfølgelig skal vi ikke diskutere, hvor meget det betyder lige nøjagtig for den, der putter kablerne ned. Det, det handler om, er, hvad det betyder for dansk industri og for forskellige dele af den offentlige sektor. Vi sakker helt bagud, hvis vi ikke er opmærksom på det. Det, fru Ritt Bjerregaard sagde, var sådan set: er det nødvendigt med en fremskyndet planlægning eller ej?

Så kommer hr. Ole Bernt Henriksen og fortæller op og ned og frem og tilbage om alle de muligheder, der er, og nævnte så ét

konkret eksempel, nemlig hospitalerne. Kunne hr. Ole Bernt Henriksen ikke komme op og fortælle os, hvor mange hospitaler hr. Ole Bernt Henriksen forestiller sig der vil sende røntgenbilleder og journaler frem og tilbage? Hvor meget forestiller hr. Ole Bernt Henriksen sig at hospitalerne vil gøre brug af de tjenester, vi diskuterer her og nu? Og jeg vil ikke bare vide, hvor meget hr. Ole Bernt Henriksen forestiller sig, selv om det for så vidt kan være meget interessant, men det, der er endnu mere interessant, er, hvad hr. Ole Bernt Henriksen bygger sine forestillinger på, for hele problemet i denne diskussion er jo lige præcis, at man kan sige meget op og ned og frem og tilbage og påstå, at handler vi ikke nu, falder vi tilbage. Hvad vi savner, er den egentlige dokumentation, og fremfor at snakke generelt så lad os tage ét område: røntgenbilleder, journaler, hospitaler.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Dette er jo ikke en diskussion mellem teknikere, det er en politisk diskussion, og jeg vil derfor nøjes med at henvise hr. Tinning til den litteratur, som vi, der har beskæftiget os med dette i mediekommissionen og andre steder, har fået. Jeg vil dog ikke være betænkelig ved at nævne et enkelt konkret eksempel.

Det er nødvendigt i et samfund som vort, at industrier, der ligger i svage områder – det er jo også noget, der går gennem diskussionen her – kan betjene sig af computerhjulp til produktionsudstyr, og det vil de meget tit gøre fra databaser transporteret over meget lang afstand. Der blev efterlyst et konkret eksempel. Her har jeg nævnt ét, men man kunne nævne andre: adgang til billig databasekapacitet transporteret over meget store afstande; adgang til stadig billigere telefon-takster er jo et afgørende konkurrenceparameter for dansk industri; jeg har nævnt hospitalerne; adgang til at transportere breve og lignende forsendelser over store afstande med meget store hastigheder.

Man kunne nævne et utal af eksempler, som jeg ikke som politiker skal stå og opregne og dokumentere her, for det er, hr. Tinning, ikke vores opgave, men jeg synes, det er vores opgave at gå ud og se på, hvilken diskussion der foregår i samfundet, hvilke